

[Socialministeren.]

hvor en købmand havde haft besøg af en nyansat ung embedsmand fra tilsynet, som havde stillet krav om, at der fra et magasin, hvor der arbejdede en fast mand, mølleren, etableres brandtrappe af jern eller stål og en nødudgang. Virksomheden har bestået i mange år. Jeg kan ikke, da jeg ikke er nærmere bekendt med det af det ærede medlem nævnte konkrete tilfælde, komme ind på en nærmere bedømmelse af dette. Jeg tror imidlertid ikke, at det kan være den nye arbejderbeskyttelseslov, der i dette tilfælde har foranlediget kravene, men jeg vil mene, at den pågældende virksomhed allerede efter den tidligere fabriklov havde haft forpligtelse til at bringe det pågældende forhold i orden. De regler om brandsikring, som direktoratet administrerer efter, indeholdes i indenrigsministeriets forskrifter af 1921. De var altså gældende før den nye, almindelige arbejderbeskyttelseslov og er blevet opretholdt ved denne.

Efter at have nævnt det konkrete eksempel vendte det ærede medlem tilbage til byggeregulativet, og det på en sådan måde, at man nærmest måtte få det indtryk, at det allerede eksisterede og ville betyde en fordyrelse af byggeriet på op til 100 mill. kr. Da jeg hørte det ærede medlem, undrede jeg mig over hans udtalelser, men jeg blev efterhånden klar over, at der ikke var tale om et eksisterende regulativ, men om et, som alene var til forhandling, foreløbig i et udvalg, der er nedsat i henhold til § 10, stk. 1, i lov om almindelig arbejderbeskyttelse. I dette udvalg har i henhold til den nævnte bestemmelse repræsentanter for områdets arbejdere og arbejdsgivere sæde. Når udvalget har afgivet sin indstilling, skal regulativet yderligere til behandling i arbejdsrådet, hvor som bekendt ligeledes både arbejdere og arbejdsgivere er repræsenteret. Jeg går ud fra, at det ærede medlem er enig med mig i, at jeg afventer resultatet af udvalgets og arbejdsrådets behandling af det fremdragne spørgsmål, inden jeg tager stilling til problemet.

Jeg vil dog gerne allerede på nuværende tidspunkt, foranlediget af det ærede medlems indlæg, sige, at jeg for mit vedkommende vil lægge stor vægt på, at der gennem det omhandlede regulativ gives så-

danne regler, at der virkelig bliver tale om en beskyttelse for de arbejdere, der her er tale om, sådan som det er lovens mening, til gavn både for arbejderen og hans familie, for arbejdsgiveren og til syvende og sidst for hele samfundet, der må være mere interesseret i raske arbejdere end i arbejdere, der rammes af ulykkestilfælde, men at jeg heller ikke ønsker administrativt at lægge mere i loven, end loven bestemmer.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg har kun en enkelt bemærkning at fremsætte.

Når det ærede medlem hr. Thestrup i sin ordførertale den 1. december anfører, at jeg i sin tid har været inde på den tanke at udskille den långivning, der finder sted gennem fiskeribanken, fra staten og overføre den til en selvstændig kreditforening, og at jeg skulle være villig til, hvis det ønskedes, at lade undersøge, om det var muligt at realisere denne tanke, må jeg desværre sige, at det ærede medlem ganske har misforstået de bemærkninger, jeg fremsatte i udvalget angående fiskeribankens forhold. Jeg har allerede haft lejlighed til at gøre det ærede medlem opmærksom på denne misforståelse, men ønsker gerne, ikke mindst af hensyn til det høje ting, at få dette fastslået.

Det, jeg udtalte ved den pågældende lejlighed, var, at jeg, sidste gang jeg var minister, foranledigede visse overvejelser vedrørende det hensigtsmæssige i at få lidt mere samling på fiskeriets låneforhold og administrationen af den statsfinansiering, der finder sted til dette erhverv. Det har så langtfra været min tanke at udskille långivningen fra fiskeribanken og søge finansieringen lagt hen under en selvstændig kreditforening.

Jeg har en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Peter Nielsen, idet jeg henviser til de udtalelser, det ærede medlem har fremsat vedrørende de store landvindinger i Limfjordsegnene. Det ærede medlem rører her ved et spørgsmål af overordentlig stor vanskelighed for fiskeriet. De søområder, der kan landvindes, er som bekendt netop vigtige opvækstpladser for fiskeynglen. Det er derfor, at ønsker om en sådan landvinding næsten altid bliver mødt med protest fra fiskerbefolkningen.